

Cemre

– Can İyisever · 26 Şubat 2014

Bahar müjdecisi cemre düştü bu cana,
İçimde şimşekler gürültüsünü duyana,
Bahar yağmuruyla bütün beden ıslana,
Sevdanla bu yüreğim aşkınla od da yana,

Gönül bahar özleminin yelleri başka esti,
Cemrenin ayazında gönül ateşte buz kesti,
Bir anın bile benim için bitmeyen bir ümitti,
Cemre gelince gönüldeki umutla kışlar bitti..

Gözümün önünde daima endamlı cismin,
Nakarat olup tekrarlanmakta daima ismin,
Cemreyle açan çiçeklerde görünmektessin.
Gönlümün baharı uzakta olsan da benimlesin..

Bahar özlemi gibi hasretin yüreğim yakar,
Bir an görmek için gözler umutla yola bakar,
Sevgilerim sende yana bütün yollar sana çıkar,
Her mevsim gibi benden düşer gibi yapraklar..

Cemre düşünce bedene bahar gibi ısınır,
Sevgin bir nefes gibi ciğerimden fışkırır,
Çiçekler açında kuşlar uçuşur cıvıldaşır,
Cemreyle birlikte düştük bahar gibi bizi ısıtır,

Cemre düştü havaya, düşer toprağa suya,
Kurduk bu âlemde beraber yaşanması dünya,
Sevdalarla yürüdük bunca adımlarla buraya,
Cemre gibi düşüp sanki beraber dünyaya,

Tabiata düştüğü gibi gönüllere cemre düşsün,
Gönüllerdeki kin, hırs bitsin sevgiye dönüşsün,
Gönlüme düşen cemresin, ne hayal ne düşsün,
Cemrenin düştüğü gibi sevgin gölüne düşsün.

Kim durdurur ki cemredeki güzel olan haykırışı,
Kim susturur ki seviyorum diyen bu haykırışı,
Kim gizleyebilir ki, sevgi, sevdıyla olan bakışı,
Cemreyle başlasın gönüllere doğru sevda akışı..